

saa vidt faar man ogsaa Halvdelen, naar man faar 175,000 Kr., men at bygge Bane paa det nuværende Tidspunkt paa Grundlag af Overslag, der er flere Aar gamle, lader sig ikke gøre, det har jeg personlig Erfaring for. Derfor vilde jeg gerne have, at det blev bestemt, at der ydes til den paagældende Banes Anlæg i hvert Fald Halvdelen af Anlægskapitalen, men det kan vi jo tales ved om i Udvalget. Det skulde glæde mig, om der kunde foretages en saadan Ændring.

I øvrigt skal jeg ikke fordybe mig i Enkeltheder, men blot udtale Haabet om, at Lovforslaget maa forlade Rigsdagen i en saadan Form, at det i alt væsentligt kan tilfredsstille de forskellige Interesser, som i meget høj Grad kommer frem, naar der er Tale om Anlæg af Jernbaner.

Til Slutning ønsker jeg at gøre en kort Bemærkning om et Forhold, der ganske vist ikke angaar det foreliggende Lovforslag, men dog vedrører Jernbaneforhold. Jeg tænker paa de Tog, der i Trafikken med Sverige og Norge føres over Helsingør til København. Det hænder ofte, snart hver anden Dag, og somme tider flere Dage i Træk, at man ikke aner, hvornaar et saadant Tog, f. Eks. Morgentog, gaar fra Helsingør, og hvis der er en Snes Minutters Forsinkelse fra Norge og Sverige, stryger man simpelthen Toget, fordi der ingen rejsende er fra Norge og Sverige, da Færgerne ikke er kommet. Men nu sker det meget ofte — jeg kører selv meget tidt med Morgentoget —, at der kan være 50—60, ja helt op til en 100 Passagerer fra Egnen deroppe, og kun 5—6 Stykker fra Norge og Sverige, og alle de, der hører hjemme oppe i Nordsjælland, bliver altsaa narret, fordi disse 5—6 Mennesker ikke kommer over Sundet i rette Tid med Færgerne, og det fører meget ofte til, at Folk, der skal rejse med Iltoget herfra Kl. 9.5 til Korsør, ikke kan naa det, fordi det Tog, de saa bliver befordret med, og som gaar til Østerbro Station, ikke kommer saa tidligt, at de kan naa ind til Hovedbanegaarden i rette Tid. Jeg synes, at det er urimeligt, at man af Hensyn til nogle faa fremmede Passagerer stryger Toget og derved lader mange Passagerer fra Indlandet i Stikken. Jeg anmoder altsaa den højtærede Minister om at se en Smule paa dette Forhold for eventuelt at faa det rettet.

Ferdinand Nielsen: Det Lovforslag, som her er til Behandling, er af den højtærede Minister betegnet som et For-

handlingsgrundlag. Det er fremsat, for at de forskellige Krav om nye Jernbaner kan blive gennemdrøftet allerede i denne Samling, saa at en Ordning angaaende nye Jernbaneanlæg derved kan fremskyndes. Det viser sig ogsaa, at der er stor Interesse for denne Sag, idet ikke mindre end 20 Medlemmer har forlangt Ordet. Der er altsaa ude omkring i Landet mange Krav og Ønsker om nye Baneanlæg, og disse Krav og Ønsker vil da ved denne Lejlighed kunne blive tolket, men det er en given Ting, at der vil blive nedsat Udvalg om Lovforslaget, og at man der særlig vil faa Lejlighed til at overveje de forskellige lokale Krav, Ønsker og Interesser. Det er mit Haab, at Udvalget da vil stille sig saaledes, at vi kan naa til et heldigt Resultat.

De Udtalelser, der allerede er fremsatte under denne Behandling, viser, at der her i Tinget er forskellige Opfattelser af Lovforslaget. Jeg ønsker at udtale min Tilfredshed med, at der her er forelagt et Lovforslag om Anlæg af en Bane fra Skern til Skive. Der er altsaa her Tale om et Baneanlæg, som ikke stopper op ved Videbæk, men derimod føres videre ind over disse jernbanefattige Egne til Skive. Det er Egne, som i mange Aar har ventet paa at faa Bane. Der var ganske vist allerede i 1908 Udsigt til, at der skulde blive sikret dem en Statsbane fra Videbæk til Skive, men den forsvandt under Forhandlingernes Gang og kom ikke med paa selve Lovforslaget. Nu er det saadan, at Befolkningen paa denne Egn i høj Grad trænger til en Bane, og det indrømmes ogsaa fra alle Sider, at det er en Hedeegn, som er i Opkomst. Der er ogsaa Moser derude, der kan gøres langt mere indbringende, end de er nu, naar der kommer Bane. Det vil derfor selvfølgelig være af meget stor Betydning for den flittige og nøjsomme Befolkning derovre at faa Banen gennemført fra Skern til Skive. Naar det i 1908 blev vedtaget at anlægge en Statsbane paa det korte Stykke Vej fra Skern til Videbæk, maatte det i Virkeligheden være en Forudsætning, at Banen skulde føres videre til Skive, da man ikke plejer at anlægge Baner af en saadan lokal Karakter som Statsbaner. Lokalbaner vil naturligt blive anlagt som Privatbaner. Jeg synes derfor, at den i Loven vedtagne Bane ligefrem forudsætter, at den føres videre ind over disse Egne, der har meget langt til Bane. Det er foreslaaet af den højtærede Minister, at Banen skal anlægges som